SIJPAAI

Sinaai, mijn thuis.
In Sinaai ben ik groot geworden en na een verblijf in Sint Pauwels en Belsele van bijna 30 jaar, ben ik eindelijk terug gekeerd naar mijn roots.
Als jongeling deed ik niets liever als in de velden en bossen van Sinaai rond te drijven en met terug naar mijn dorp te komen , heb ik gemerkt dat er sedert dien nog niet veranderd is.
Ik ben dan ook fier om mijn gemeente voor te stellen.

Te Sinaai werden Gallische en Romeinse munten gevonden. Toch wijst de naam op een Germaanse oorsprong. “sin” is een vervorming van “swin” (inham) en “aai” is een vervorming van “aa” (waterloop) De dorpsnaam is dus waarschijnlijk een watertoponiem en wijst op waterrijk land. Wanneer we rond ons kijken lijkt dat dan ook niet gelogen.

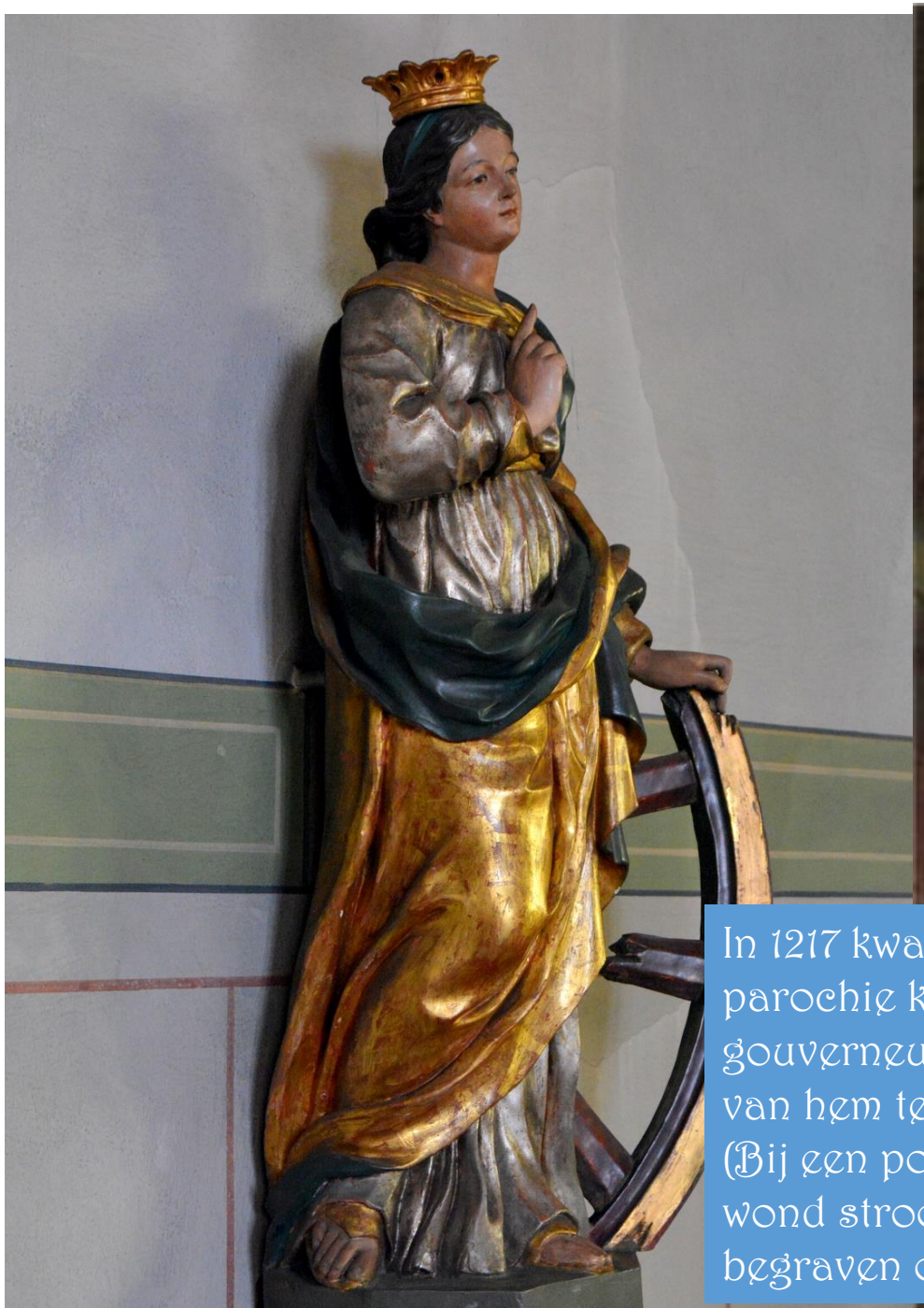

In 1217 kwam Sinaai samen met Sint Niklaas kerkelijk los van Waasmunster. De parochie kreeg als patroonheilige St Catharina van Alexandrië. Als dochter van de gouverneur van Alexandrië weigerde ze om aan het hof van de keizer een concubine van hem te worden omdat dit niet strookte met haar geloof. Na een reeks folteringen (Bij een poging haar te radbraken , brak het rad) werd ze uiteindelijk onthoofd. Uit d wond stroomde melk dat gebruikt werd om de pest te bestrijden. Haar lichaam werd begraven op de Sinay berg.

In 1219 schonk Johanna van Constantinopel , de toenmalige gravin van Vlaanderen, een rechthoekig stuk grond aan de kerk dat wij nu nog kennen als de Dries en de kerk. Rond deze kerk ontstond Sinaai

©www.kerkeninvlaanderen.be

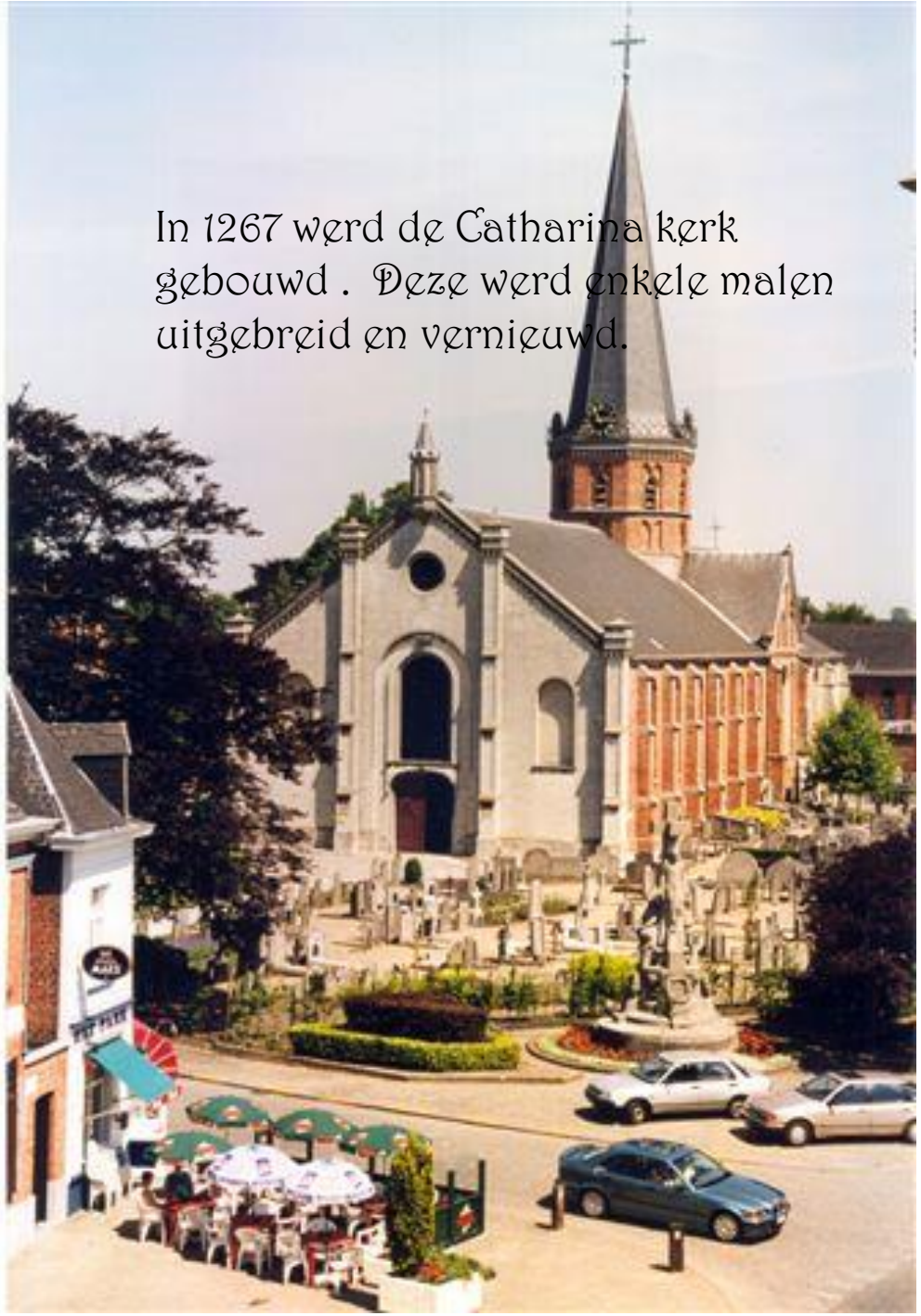
In 1267 werd de Catharina kerk gebouwd . Deze werd enkele malen uitgebreid en vernieuwd.

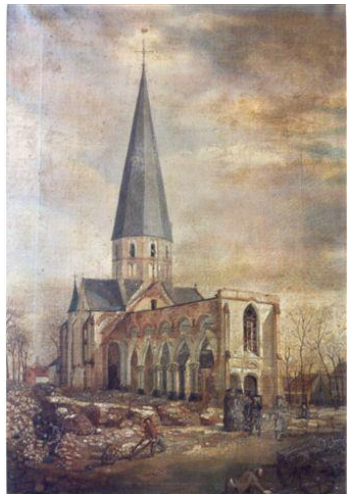

SANCTA CATHARINA

Sinaai ontwikkelde zich verder als agrarisch dorp en liet zich éénmaal opmerken bij de boerenkrijg, waarbij de boeren zich verzetten tegen de bloedwet van de Fransen waarbij jongelingen verplicht werden te dienen in het Franse leger.

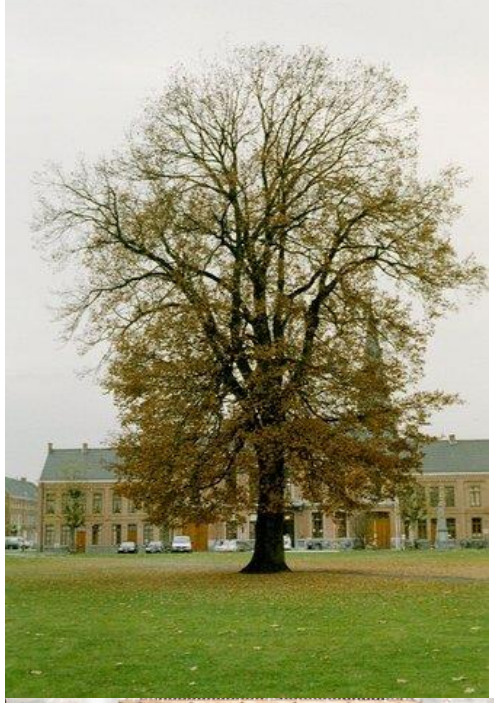

De vrijboom, symbool van de Franse revolutie werd omgehakt , de kerk open gebroken en de klokken geluid. Tevens werden de registers verbrand zodat de Fransen niet konden weten wie er opgeroepen kon worden. Er is ook een gewapend treffen met de Fransen. Op de afbeelding onder worden 'conscripts' meegenomen om dienst te doen.

De Fransen trekken met een duizendtal soldaten Sinaai binnen met de opdracht het dorp volledig te venietigen. Door tussenkomst van de oud schepen , volgens de legende –omdat de luitenant van de Fransen een oogje had op de dochter van de waard-, werd Sinaai gevrijwaard van de vernietiging.

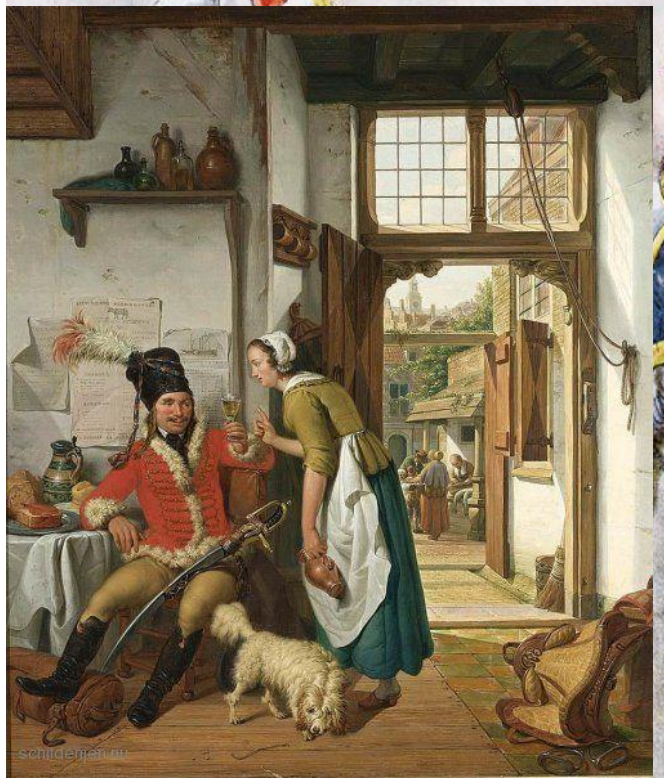

We starten onze tocht aan de Hellestraat 2

We wandelen richting Zwaanaarde en kruisen de beek. In deze periode van het jaar stond deze goed vol.

We wandelen verder en zien de kerktoren in de verte

Even verder draaien we naar links en volgen de beek.

We komen aan in een rietveld

We kunnen zonder problemen ons een weg banen door het hoge riet.

We draaien mee naar links mede omdat we niet anders kunnen. Deze beken zijn te recht om een natuurlijke oorsprong te hebben.

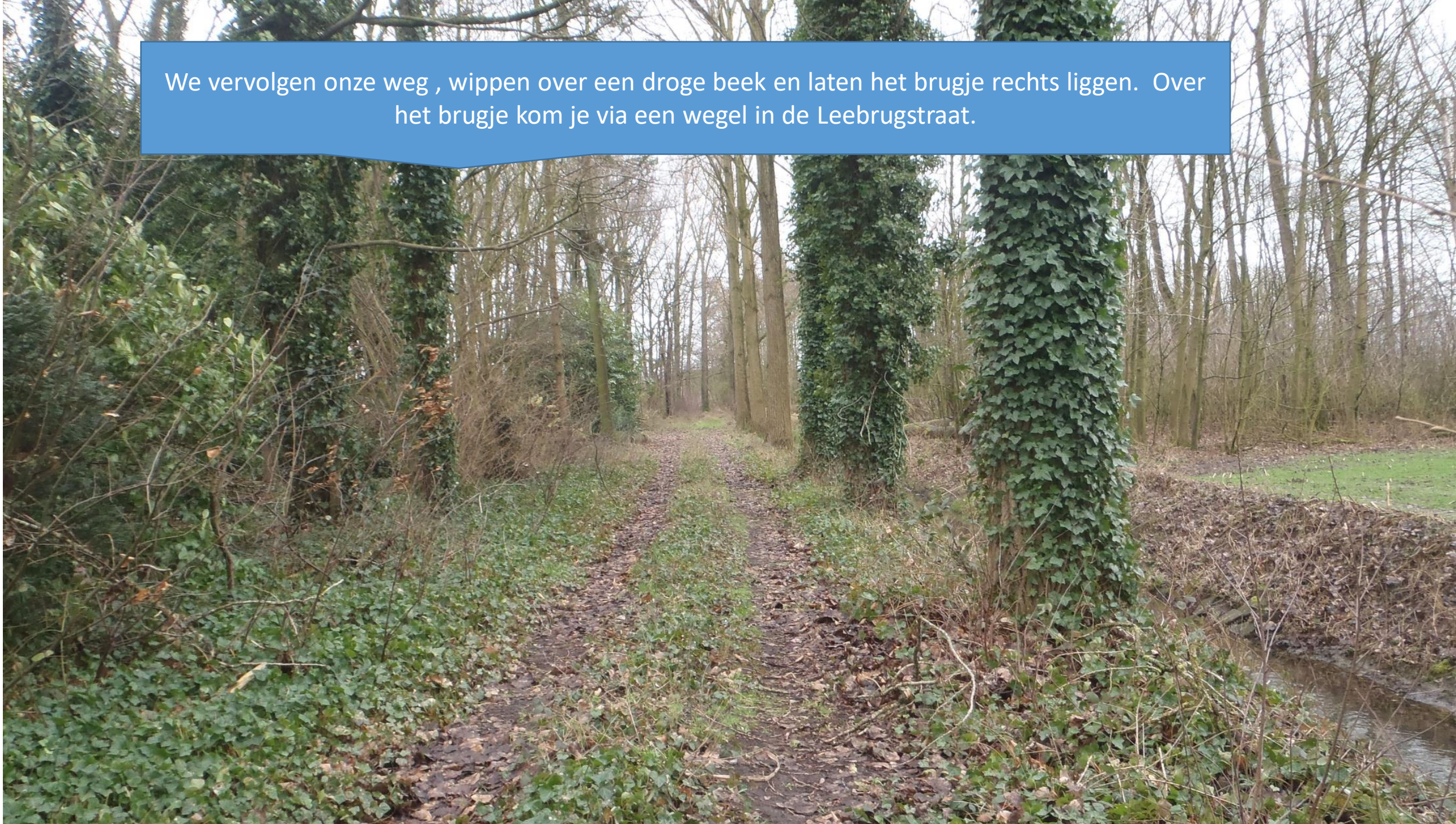

We vervolgen onze weg , wippen over een droge beek en laten het brugje rechts liggen. Over het brugje kom je via een wegel in de Leebrugstraat.

Een poging om via deze boomstam stappend de overkant te bereiken , heb ik opgegeven. Het mos maakte de stam vrij glipperig. De beste optie was zittend vooruitschuiven. We blijven echter aan deze kant.

Even verder op de linkerkant , op de bosrand, staat een uitkijktoren. Van hieruit kan je de hele omgeving goed overzien. We volgen straks de bosrand links en komen dan achter Etienne en Godelieve uit. We gaan dan verder zodanig dat we uitkomen aan de pijlpunt
Deze dus

Dit zien we wanneer we achter ons kijken vanuit de toren

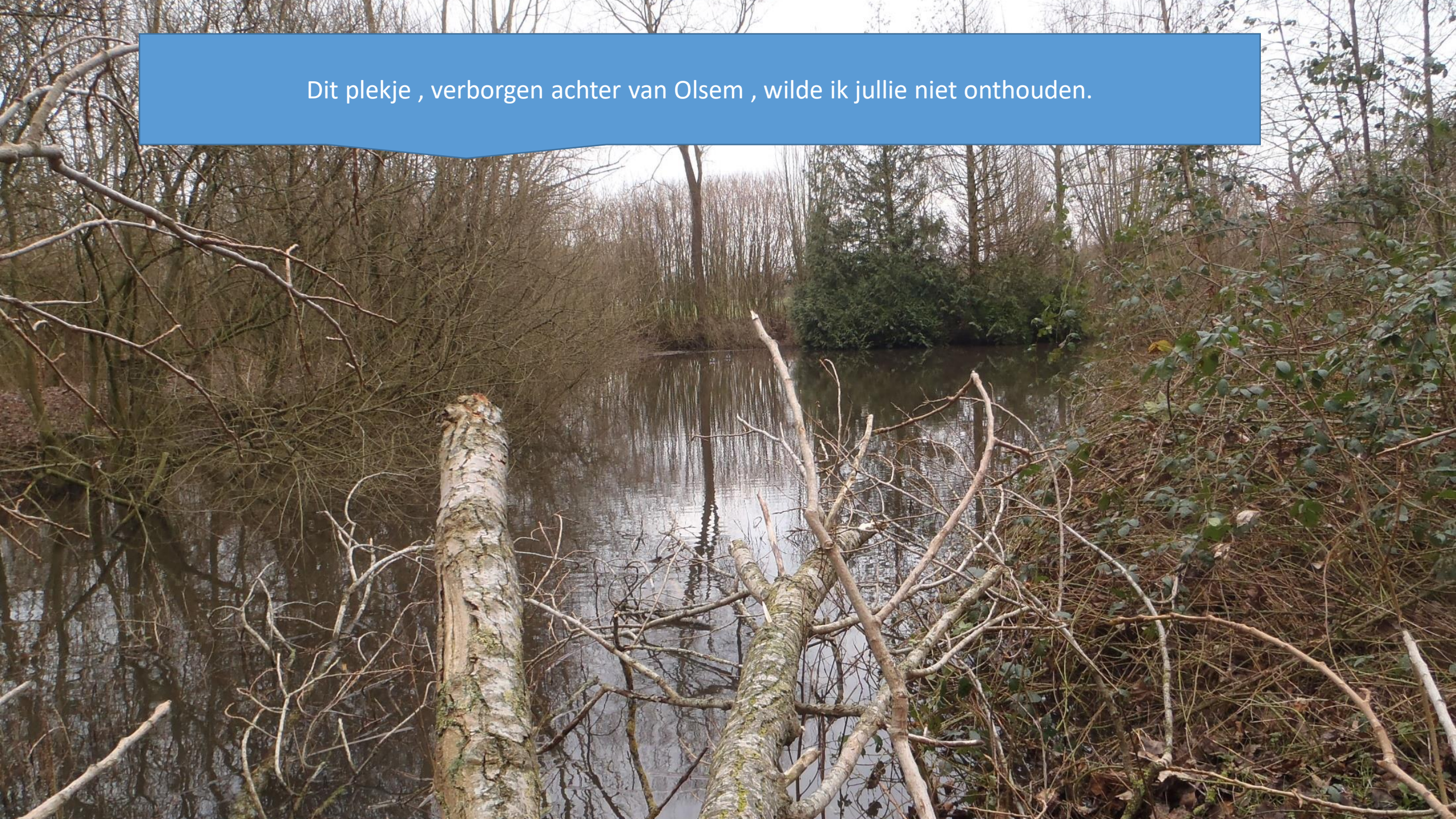
Dit plekje , verborgen achter van Olsem , wilde ik jullie niet onthouden.

Aanschouw hier een kruispunt van waterwegen waarbij één beek volledig onder de andere loopt.

Schoorvoetend steken we iets verder de beek over

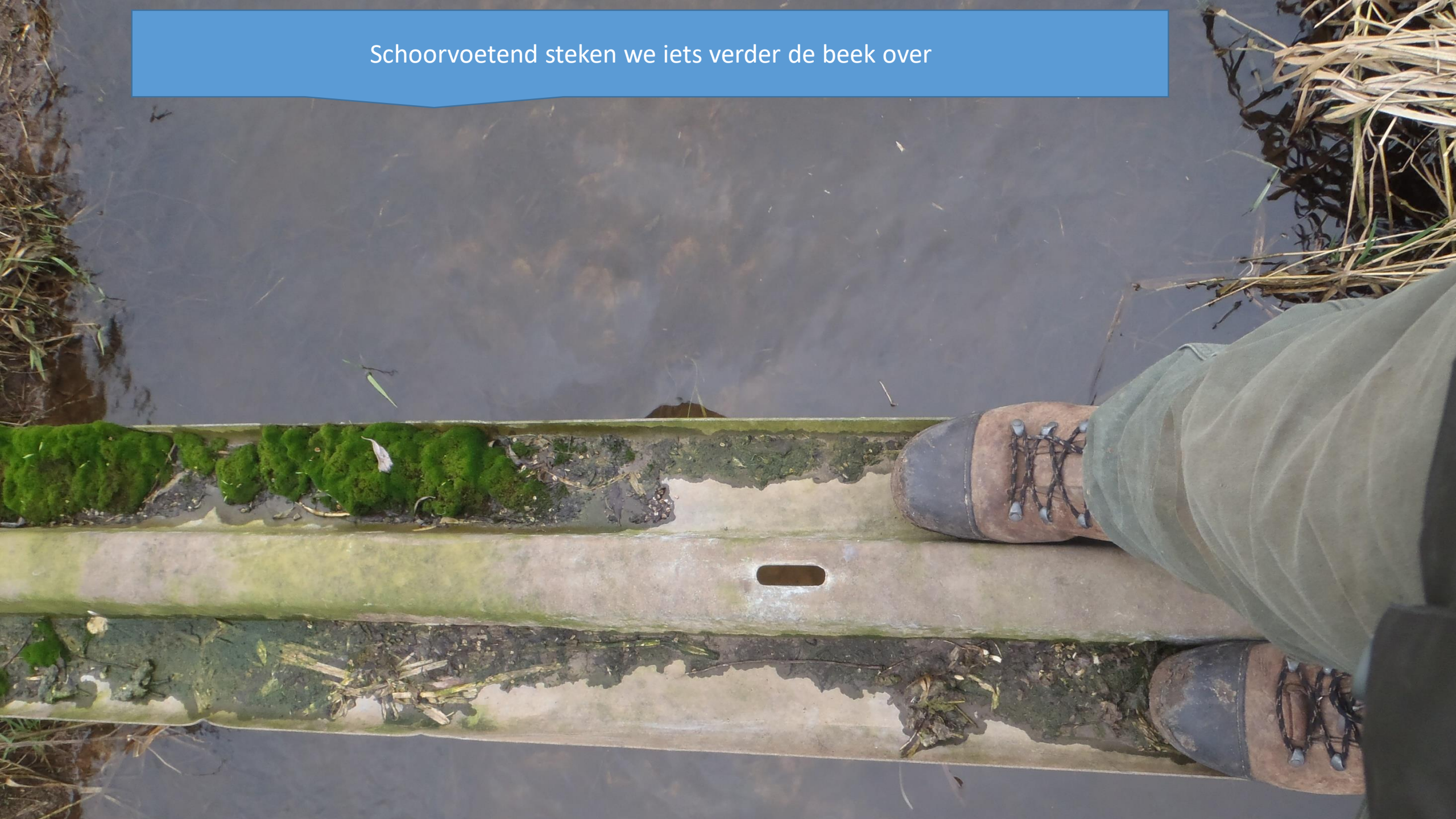

We volgen de akkerrand links en komen zo in een wegel. We steken de akker over en komen hier uit. Je komt dus van uit de richting van de groene struiken

We volgen de beek richting Leebrugstraat en steken daar over. We gaan rechtdoor en komen aan het ‘brugje’ aan(zie pijl) en gaan langs de overkant met de beek mee. Je zult wel even onder de witte draad moeten kruipen.

We gaan de dreef in en komen zo aan dit huis. Een storm heeft hier net alle klimop van de muur verwijderd. We gaan links de dreef in.

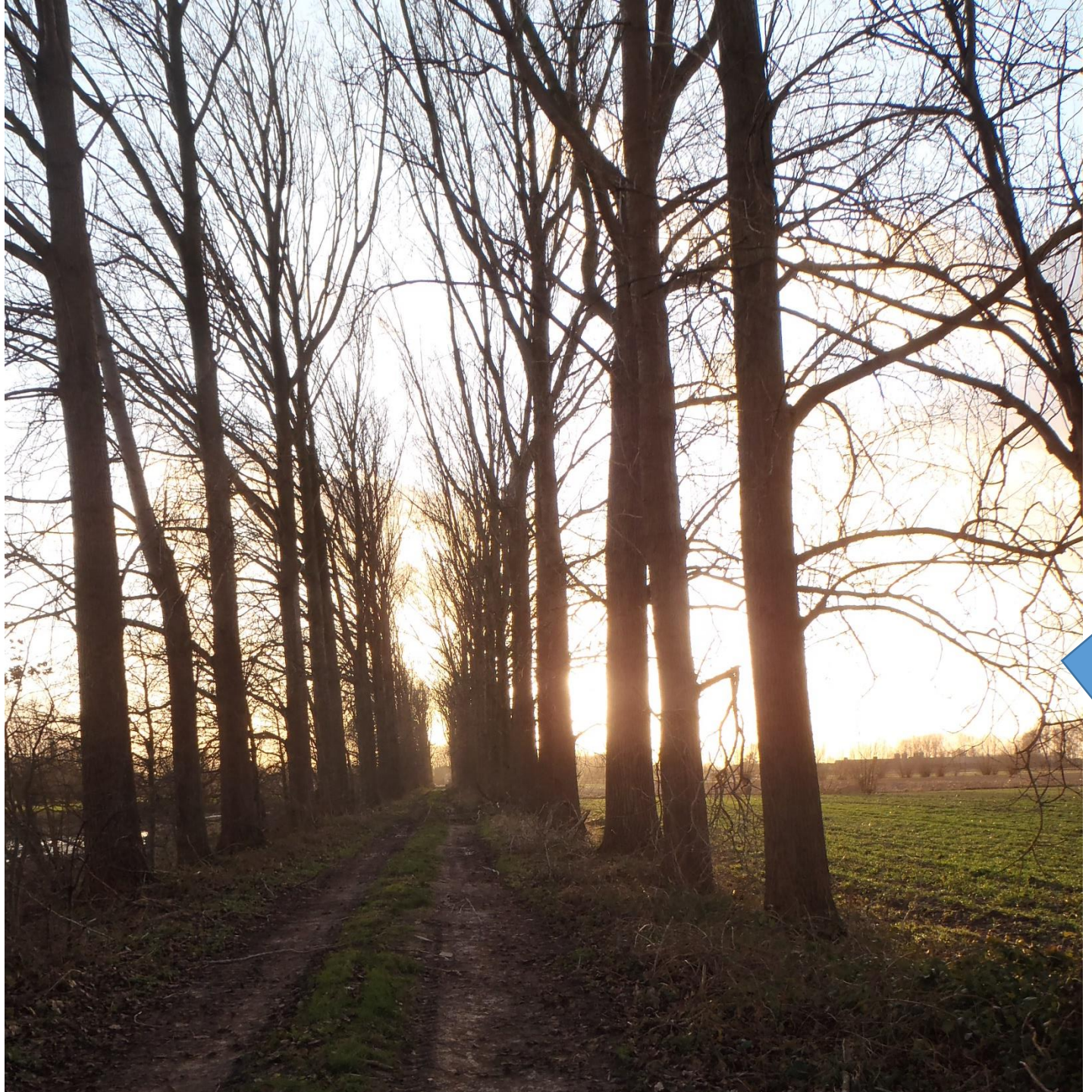

We gaan de dreef in en vervolgen onze weg terug richting Hellestraat.

We lopen recht de dreef uit en komen aan een bosje waar we deze toren zien. We volgen links en komen dan aan een brugje waar we oversteken en zoeken de toren op.

We kruipen in de toren en overschouwen het landschap. Brugje bevindt zich aan pijl.

We gaan door het bos richting Hellestraat en komen dit tegen . Wie weet nog wat dit is? Vanuit dit bos stappen we richting Hellestraat.

We lopen richting Hulstbaan, draaien rechtsaf en stappen richting Lokeren. Net voor het Lysonck slaan we deze dreef links in

We draaien de eerste brede dreef in en negeren het privaat bordje

Mijn nieuwsgierigheid werd gewekt via luchtfoto maar deze parel ligt verborgen in het bos en vind je wanneer je in de dreef naar rechts afbuigt.

Getuigen van eertijdse waterpret.

We wandelen verder door het bos en zijn behoedzaam zodat men ons niet opmerkt. Aan de ‘manege’ loopt iemand die het bos in het oog houdt. Het domein zou daar toe behoren en wordt gebruikt om met de paarden te wandelen.

Via een dreef kunnen we terug naar de Luitentuitstraat alwaar we links draaien en zo terug aan de Hellestraat komen.

Met dit beeld nemen we afscheid van de Hellestraat en beginnen we onze fietstocht door Sinaai. We onthouden dat het gebied doorsneden wordt met rechte beken die op bepaalde punten kunnen overschreden worden via smalle brugjes. Klandistien en snel raak je hier dus ongezien weg.

We rijden de straat uit richting Luitentuit en draaien daar in

Het eerste straatje links is de Kernemelkstraat, een landelijk weggetje.

Van de enige levende wezens die ik in die straat tegenkwam kregen we alle aandacht

Zoals je ziet , is een deel
van de reportage gemaakt
na stevige regenval

We houden rechts aan en komen dan aan een bos aan. We rijden hier rechts in ondanks dat het gemarkeerd staat als privé weg.

Dit stuk maakt deel uit van mijn loopparcours en dat was het al toen ik nog kind was.

We draaien de weg rechts op en vervolgen onze trip. Bij de volgende splitsing draaien we rechts. De betonbaan gaat over in een grindpad

Bij de volgende splitsing gaan we links af. De grindpad is een verbetering tegen over de aarden wegel die het in mijn jeugd was

In dit bos hebben we vroeger veel gespeeld. In mijn kort intermezzo in het Wijnveld kwam ik ook hier met de kids spelen. Michel Beldé ging zo thuis vertellen dat ik allemaal bossen en velden had.

We rijden het bos niet in, maar vervolgen onze weg. Aan de Hemelsbreedte draaien we rechts mee. Op het einde van de dreef terug rechts en komen zo aan de ‘vaag’. Op dit punt zie je goed dat dit stuk hoger gelegen is.

We gaan rechtdoor en komen in het oude Wijnveld. (volgens oude kaarten)

Nostalgie ten top : oud clublokaal .
Destijds al onderkomen maar we hebben ons best gedaan om er nog iets van te maken.

Na onze verwijdering door de BOB, heeft het ooit opgekuist chaletje niet kunnen weerstaan aan de tand des tijds.

De weg leidt naar Coolegem. Deze heerlijkheid, vergelijkbaar met het Lijsdonk, was hier gevestigd. Het hof was volledig omwald.

In de 17° eeuw kwam het tot verval .
Nu blijft er van het opperhof en
neerhof niets meer over.